

UTDRAG FRA DEN LEKSIKRYPTISKE ENCYKLOPEDI

Sannhet er et omstridt begrep innen flere av filosofiens områder, som språkfilosofi, metafysikk og epistemologi. Filosofer er uenige om sannhet er én egenskap, hvordan denne kan oppdages eller hva som kan "bære" sannhet. Blant teorier om sannhet finner vi for eksempel korrespondanseteorien, som hevder at et utsagn er sant hvis det samsvarer med faktiske forhold, eller koherensteorien, hevder at et utsagn er sant hvis det er forenlig med et sett sanne utsagn.

Sannhetspluralisme er synet at utsagn kan være sanne på flere måter. Det vil si, det finnes flere kriterier for hva som kan gjøre et utsagn sant. Pluralisme hevder altså i motsetning til monistiske syn på sannhet at et utsagn ikke kun kan være sant på en måte, eller i kraft av en enkelt egenskap. Monistiske syn på sannhet hevder at sannhetsegenskapen ikke forandres på tvers av diskursdomener, som matematikk, fysikk, estetikk, eller etikk.

Sannhetspluralisme kommer i grader: *Svak* sannhetspluralisme hevder at det finnes en universell egenskap som er delt av alle sanne utsagn, i tillegg til flere sannhetsegenskaper, som ikke gjør alle sanne utsagn sanne. *Sterk* sannhetspluralisme, derimot, hevder at det finnes flere sannhetsegenskaper, som ikke deles av alle sanne utsagn, og at disse egenskapene kan anta mange former innen forskjellige diskursdomener. Dette betyr at det finnes én sannhetsegenskap som gjør utsagnet « $2 + 2 = 4$ » sant innen aritmetikken, men at det er en annen sannhetsegenskap som gjør Pytagoras' teorem sant innen geometrien. *Moderat* sannhetspluralisme, til slutt, hevder at forskjellige egenskaper kan gjøre utsagn sanne innen forskjellige domener, men til forskjell fra sterk sannhetspluralisme hevder dette synet at alle sanne utsagn deler én egenskap, nemlig sannhet som sådan. P.J.W.-L.

Sartre, Jean-Paul (1905-1980). Fransk filosof ofte regnet som eksistensialismens grunnlegger. Hans hovedverk er *Væren og intet (L'être et le néant)* fra 1943, hvor Sartre skrev om en rekke filosofiske temaer som identitet, frihet, og den menneskelige tilværelsen generelt. Hans metode var fenomenologisk, og denne sammenlignes gjerne med Edmund Husserls. Sartre er også kjent for begrepet «ond tro» (*mauvaise foi*), som henviser til at individer handler inautentisk hvis de antar holdninger som de ikke har valgt frivillig.